# Paul Verlaine (30 marca 1844 w Metzu - 8 stycznia 1896 w Paryżu)

*Ten poeta, którego świat powitał w Metz*,*

*a los nauczał, jak składać do wersa wers,*

*pił, a że był "sage",*

*póty pisał, aż*

*doszedł po życia kres, dając światu "Sagesse".*

*(ebs, *czyt. mes, sage, czy. saż - mądry, Sagesse, czyt. sażes - mądrość)*

Paul Verlaine - jeden z największych i najbardziej uznanych poetów francuskich. Zaliczany do grona poetów wyklętych. Przedstawiciel impresjonizmu w literaturze.

Urodził się 30 marca 1844 w Metzu, po ukończeniu szkoły średniej w Paryżu rozpoczął pracę w służbie cywilnej. Wiersze zaczął pisać już w młodości, ich styl był wzorowany na poezji parnasistów (*Parnassien*), w szczególności na wierszach jej lidera Charles'a Leconte de Lisle'a.

Pierwszy opublikowany tomik poezji, zatytułowany *Poemes saturniens* (1867), przyniósł Verlaine'owi uznanie i popularność pomimo ostrej krytyki ze strony Sainte-Beuve'a. Prywatne życie poety i nałóg alkoholowy zaczęły mieć coraz większy wpływ na jego twórczość.

W 1872 porzucił żonę (Mathilde Maute) i syna dla poety Arthura Rimbauda. Burzliwy związek zakończył się strzelaniną - będąc pod wpływem alkoholu, powodowany zazdrością Verlaine strzelił w kierunku Rimbauda, raniąc go. Został później aresztowany i trafił do więzienia w Mons, gdzie nawrócił się na katolicyzm, co miało poważny wpływ na jego poezję. Wiersze opublikowane w tomie *Romances sans paroles* opisywały jego stan umysłu w tym okresie.

https://www.youtube.com/watch?v=-FYXI_UZGfY

Po zwolnieniu z więzienia Verlaine podróżował po Anglii gdzie pracował jako nauczyciel, pisząc także wiersze do następnego, bardzo udanego zbioru poezji *Sagesse*. Przebywając w Anglii zakochał się w jednym ze swoich uczniów Lucienie Letinois, który stał się dla niego natchnieniem. Po nagłej śmierci Luciena Verlaine powrócił do Francji w 1877. Ostatnie lata życia Verlaine spędził w biedzie, stając się coraz bardziej niepoczytalny i coraz bardziej uzależniony od alkoholu.

Twórczość Verlaine'a zdobyła wielkie uznanie współczesnych. Jego debiut, "Poematy spod znaku Saturna" (1866), wskazywał na dążenia autora, który postawił sobie za cel rejestrowanie drobnych impresji, nastrojów, stanów duszy, takich jak "żal bez przyczyny". W wierszu "Sztuka poetycka" głosił wyższość wiersza o nieparzystej liczbie sylab, opowiadał się za poezją wolną od retoryki, uznając muzykę za najwyższą ze sztuk ("muzyka nade wszystko").

Wiersz *Chanson d'automne* w czasie II wojny światowej służył aliantom do przekazywania kodowanych wiadomości francuskiemu ruchowi oporu.

Jego utwory cechują się wyjątkową melodyjnością. Poezja Verlaine'a była także bardzo popularna wśród muzyków, jego wiersze były często wykorzystywane jako teksty piosenek.

Istnieje bardzo wiele portretów Verlaine'a namalowanych przez francuskich malarzy, najpiękniejsze z nich są autorstwa: Henriego Fantina-Latoura, Antonia de La Gandary, Eugène'a Carrière'a, Frédérika Cazalsa i Thèophile'a-Alexandre'a Steinlena.

Zmarł 8 stycznia 1896 w Paryżu. Został pochowany na cmentarzu *Cimetière des Batignolles*.

Wiersze w oryginale i w tłumaczeniu Ryszarda Matuszewskiego + bardziej szczegółowy biogram.

Film Agnieszki Holland "Całkowite zaćmienie" o miłości obu poetów:

https://www.youtube.com/watch?v=-3Uk-pm01_o